

Ferma de alături e proprietatea domnului și doamnei Gregg. Soții Gregg au doi copii, amândoi băieți. Numele lor sunt Philip și William. Uneori, mă duc la ferma lor să mă joc cu ei.

Eu sunt fată și am opt ani.

Philip are și el tot opt ani.

William e cu trei ani mai mare. Are zece ani.

Ce?

A, bine atunci.

Are unsprezece ani.

Săptămâna trecută, familiei Gregg i s-a întâmplat ceva **FOARTE AMUZANT**. O să vă povestesc despre asta cât de bine pot.

Acum, ceea ce domnului Gregg și celor doi băieți ai lui le plăcea să facă cel mai mult pe lume era să meargă la vânatoare. În fiecare sâmbătă dimineața, își luau puștile și plecau în pădure să caute animale și păsări pe care să le împuște. Până și Philip, care are doar opt ani, avea pușca lui.

Eu nu suport vânătoria. Pur și simplu nu o suport. Nu mi se pare corect ca niște bărbați și băieți să omoare animale doar pentru amuzamentul pe care li-l aduce acest lucru. Așa că obișnuiam să încerc să-i împiedic pe Philip și William să facă asta. De fiecare dată când mergeam la ferma lor mă străduiam din răspuțeri să-i fac să se răzgândească, dar ei se mulțumeau **SĂ RÂDĂ** la mine.

O dată i-am spus ceva despre asta chiar domnului Gregg, dar el a trecut pur și simplu pe lângă mine ca și cum nici n-aș fi fost acolo.

Apoi, într-o sâmbătă dimineața, i-am văzut pe Philip și William cum ies din pădure împreună cu tatăl lor, cărând o tânără căprioară încântătoare.

Asta m-a supărat atât de tare că am început **SĂ ȚIP** la ei.

Băieții au râs și s-au strâmbat la mine, iar domnul Gregg mi-a spus să mă duc acasă și să mă străduiesc să fiu politicoasă.

Ei, asta a fost prea mult!

AM VĂZUT ROȘU ÎN FAȚA OCHILOR.

Și, înainte să mă pot abține, am făcut ceva ce n-aș fi vrut să fac niciodată.

AM PUS
DEGETUL MAGIC
PE
TOTI!

O, Doamne! O, Doamne! L-am pus până și pe doamna Gregg, care nu era acolo. L-am pus pe întreaga familie Gregg.

Timp de luni de zile, îmi spuseseam că nu o să mai pun Degetul Magic pe nimeni – nu după ce i se întâmplase profesoarei mele, bătrâna doamnă Winter.

Sărmana doamnă Winter.

Într-o zi eram în clasă și ea ne preda ortografie.

— Ridică-te în picioare, mi-a zis ea, și spune pisică pe litere.

— Asta e simplu, am spus eu. *P-i-z-i-c-ă*.

— Ești o fetiță prostuță! a spus doamna Winter.

— Nu sunt o fetiță prostuță! am strigat eu. Sunt o fetiță foarte drăguță!

— Du-te la colț, a zis doamna Winter.

**ATUNCI M-AM SUPĂRAT
ȘI AM VĂZUT ROȘU ÎN FAȚA OCHILOR,**

și am pus Degetul Magic pe doamna Winter

CÂT AM PUTUT DE TARE

și aproape imediat...

Ce credeți?

Pe față au pornit să-i crească *mustăți*! Erau mustăți lungi și negre, precum cele pe care le vezi la o pisică, numai că mult mai mari. Și cât de repede creșteau! Înainte să ne dăm noi seama, îi ajunseseră la urechi!

Bineînțeles că întreaga clasă s-a pus **SĂ RÂDĂ ÎN HOHOTE**, apoi doamna Winter a spus:

— Vreți să fiți atât de buni și să-mi spuneți ce vi se pare așa, extraordinar de amuzant?

Și când s-a întors să scrie ceva pe tablă, am văzut că îi crescuse și *coadă*! **O COADĂ STUFOASĂ IMENSĂ!**

Nici nu pot să vă explic ce s-a întâmplat după aia, dar dacă vreunul dintre voi se întreabă dacă doamna Winter este din nou în regulă, răspunsul e Nu. Și nici nu o să mai fie vreodată.

DEGETUL MAGIC e ceva ce am putut să fac toată viața.

Nu pot să vă explic *cum* fac asta, deoarece nu știu nici eu.

Dar se întâmplă întotdeauna când mă supăr, când văd roșu în fața ochilor...

Apoi mă încing foarte tare...

Apoi vârful arătătorului de la mâna mea dreaptă începe să mă furnice extraordinar...

Și, dintr-odată, din mine iese un fel de **FULGER**, un fulger rapid, ca și cum ar fi **ELECTRIC**.

